

EUROPA-PARLAMENTET

1999

2004

Mødedokument

7. februar 2000

ENDELIG
A5-0032/2000

ÅRLIG BETÆNKNING

om resultaterne af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU's virksomhed i 1999

Udvalget om Udvikling og Samarbejde

Ordfører: John Alexander Corrie

INDHOLD

	Side
PROTOKOLSIDE	3
FORSLAG TIL BESLUTNING	4
BEGRUNDELSE	9

PROTOKOLSIDE

På mødet den 14. februar 2000 vil Europa-Parlamentets formand meddele, at Formandskonferencen har givet Udvalget om Udvikling og Samarbejde tilladelse til at udarbejde en årlig betænkning om resultaterne af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU's virksomhed.

På mødet den 18. februar 1999 valgte Udvalget om Udvikling og Samarbejde John Alexander Corrie til ordfører, og på mødet den 1. september 1999 bekræftedes dette valg.

På mødet den 10. januar 2000 behandlede det udkastet til betænkning.

På mødet den 26. januar 2000 vedtog det forslaget til beslutning (hverken/eller: 1).

I afstemningen deltog: Joaquim Miranda (formand), Lone Dybkjær, Margrietus J. van den Berg og Fernando Fernández Martín (næstformænd), John Alexander Corrie (ordfører), John Bowis (for Christos Zacharakis), Marie-Arlette Carlotti, Paul-Marie Couteaux, Niranjana Deva, Carlo Fatuzzo (for Vitalino Gemelli), Concepción Ferrer (for Bashir Khanbhai), Michael Gahler (for Jürgen Zimmerling), Renzo Imbeni, Glenys E. Kinnock, Karsten Knolle, Paul A.A.J.G. Lannoye, Miguel Angel Martínez Martínez, Hans Modrow, Philippe Morillon (for Hervé Novelli), Didier Rod, Ulla Margrethe Sandbæk, Francisca Sauquillo Pérez del Arco, Karin Scheele (for Maria Carrilho), Inger Schörling (for Wolfgang Kreissl-Dörfler), Phillip Whitehead for Richard Howitt), Bob van den Bos og Anders Wijkman (for Pier Ferdinando Casini).

Betænkningen indgivet den 7. februar 2000.

Fristen for ændringsforslag til denne betænkning vil fremgå af forslaget til dagsorden for den mødeperiode, hvor den skal behandles.

FORSLAG TIL BESLUTNING

Beslutning om resultaterne af Den Paritetiske Forsamling AVS-EU's virksomhed i 1999

Europa-Parlamentet,

- der henviser til de beslutninger, som Den Paritetiske Forsamling vedtog på dens 28. og 29. samling i Strasbourg (29. marts – 1. april 1999)¹ og Nassau (11.-14. oktober 1999)²,
- der henviser til forretningsordenens artikel 163,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Udvikling og Samarbejde (A5-0032/00),
- A. der henviser til, at Europa-Parlamentets holdning til Den Paritetiske Forsamling AVS-EU's virksomhed og beslutninger bidrager til sammenhæng i Den Europæiske Unions udviklingspolitik, og at Den Paritetiske Forsamling ligeledes spiller en afgørende rolle i udviklingen og styrkelsen af forbindelserne mellem EU og AVS-partnerne,
- B. der minder om, at Europa-Parlamentet tillægger udviklingspolitikken og styrkelsen af forbindelserne AVS-EU den største betydning, herunder især fremme af menneskerettighederne i hele verden,
- C. der henviser til, at Europa-Parlamentet og Den Paritetiske Forsamlings demokratiske legitimitet i høj grad berettiger dem til at bevidstgøre offentligheden om udviklingspolitikken betydning og målsætninger,
- D. der henviser til, at 1999 har været et afgørende år i AVS-EU-samarbejdet, og at Den Paritetiske Forsamling har spillet en afgørende rolle under genforhandlingen af Lomé-konventionen, der udløber i februar 2000,
- E. der henviser til, at WTO-konferencen var en fiasko, at det er absolut nødvendigt, at Den Europæiske Union får en passende undtagelsesordning for fortsat at muliggøre handelspræferencer med mindst den nuværende markedsadgang for vore AVS-partnere, og at det er nødvendigt, at WTO får mere gennemsigtige strukturer,
- F. der også henviser til, at omkostningerne og fordelene ved den liberalisering af den multilaterale handel, som Uruguay-runden bevirkede, ikke er fordelt ligeligt mellem industrilande og udviklingslande, og de fattigste lande har lidt mest herunder,
- 1. glæder sig over Den Paritetiske Forsamlings væsentlige bidrag under drøftelserne og forhandlingerne om den aftale, der skal efterfølge Lomé IV-konventionen, og gentager, at det betragter færdiggørelse og gennemførelse af denne som en af hovedsøjlerne i Den Europæiske Unions udviklingspolitik som en absolut prioritet;

¹ EFT C 271 af 24.9.1999.

² Vedtaget af Den Paritetiske Forsamling den 14. oktober 1999 i Nassau (Bahamas).

2. anmoder om, at man i den nye konvention styrker Den Paritetiske Forsamlings rolle og forbedrer dens arbejdsmetoder, så de tilpasses de nye samarbejdsformer, bl.a. muligheden for at afholde regionale samlinger; understreger, at Den Paritetiske Forsamling er en ægte parlamentarisk forsamling, der repræsenterer AVS- og EU-landenes befolkninger, hvor de valgte AVS-repræsentanter nu udgør 75-85% af hele AVS-Forsamlingen; kræver desuden, at der træffes forberedende foranstaltninger til at sikre, at AVS-partnerne kan deltage på lige fod i spørgetiden og hastesager, der behandles af Den Paritetiske Forsamling;
3. kræver, at AVS-staternes delegationer til Den Paritetiske Forsamling AVS-EU repræsenterer et bredt spektrum af politiske holdninger i de respektive lande i lighed med den europæiske delegation, så der skabes ligevægt i drøftelserne;
4. bekræfter, at troværdigheden af Den Europæiske Unions forpligtelse over for AVS-partnerne i høj grad afhænger af det finansielle bidrag til den niende EUF;
5. understreger endnu en gang nødvendigheden af, at EUF inddrages i fællesskabsbudgettet for at skabe mulighed for effektiv parlamentarisk kontrol med tildelingen og anvendelsen af midlerne;
6. bekræfter, at en af udviklingspolitikens grundlæggende målsætninger er bekæmpelse af fattigdom, og glæder sig over Den Paritetiske Forsamlings hovedbetænkning i 1999 om dette spørgsmål;
7. modsætter sig, at visse af fællesskabsbudgettets bevillinger, der skulle gå til de fattigste lande, i stedet anvendes til genopbygningen af Kosovo;
8. noterer sig med interesse konklusionerne og forslagene fra Den Paritetiske Forsamlings arbejdsgrupper, der både har undersøgt virkningerne af klimaændringerne og de mulige tilpasningsstrategier for de små østater, der er mest udsat i forbindelse med dette globale fænomen, og AVS-staternes regionale samarbejde, da man derigennem kan løse de med globaliseringen forbundne problemer, og da det er en nøgle til vækst;
9. noterer sig ligeledes resultaterne af arbejdet i Arbejdsgruppen om Opfølgning af Fiskerispørgsmål og dens væsentlige bidrag til Den Paritetiske Forsamlings forhandlinger om spørgsmål vedrørende fiskeriet, som er en af de hovedsektorer, hvor gensidig interesse og afhængighed er tydeligst; tilskynder derfor til, at der i samme ånd som i Rådets resolution af 7. juni 1997 skabes passende sammenhæng mellem EU's fiskeripolitik og udviklingspolitik, så der sikres bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne til gavn for alle i fremtiden;
10. støtter Den Paritetiske Forsamlings henstilling om at skabe regionale strukturer for overvågning og mægling med henblik på at forebygge de etniske, økonomiske, sociale og religiøse spændinger, der måtte opstå, og som eventuelt kan føre til alvorlige væbnede konflikter;
11. støtter også Forsamlingens opfordring til alle, der er involveret i genforhandlingen af Lomé-konventionen, om at anerkende forebyggelse af naturkatastrofer og beredskab

som et af de vigtigste midler til at nå det højt prioriterede mål: bæredygtig udvikling;

12. glæder sig meget over indgåelsen af handels-, samarbejds- og udviklingsaftalen med Sydafrika; giver imidlertid udtryk for sin skuffelse over, at indgåelsen af vin- og spiritusaftalen gang på gang forsinkes;
13. tilslutter sig Den Paritetiske Forsamlings opfordring til det internationale samfund om at anerkende staten Østtimor og opfordrer Kommissionen til at tage de nødvendige skridt til, at Østtimor hurtigt kan tiltræde Lomé-konventionen;
14. bekræfter sin dybe forfærdelse over konflikten mellem Eritrea og Etiopien og støtter Den Paritetiske Forsamlings forsøg på at undgå et humanitært drama, hvor alle vil være tabere; glæder sig over AVS-formandskabets besøg i de to lande med henblik på som mægler at finde en fredelig løsning på konflikten, og giver sin fulde støtte til Den Afrikanske Enhedsorganisations forhandlere;
15. beklager endnu en gang dybt den politiske situation i Sudan og beklager, at Den Paritetiske Forsamling var ude af stand til at vedtage en beslutning om spørgsmålet på dens samlinger i 1999;
16. støtter det arbejde, som Den Paritetiske Forsamlings næstformænd for menneskerettigheder har udført, og opfordrer alle Lomé-konventionens signatarstater til at deltage i dette arbejde;
17. kræver, at der for den nye konventions signatarstater forelægges en årlig betænkning til vedtagelse i Den Paritetiske Forsamling for at understrege betydningen af dette spørgsmål i de nye forbindelser mellem Den Europæiske Union og AVS-landene;
18. fremhæver de nuværende mangler i definitionen på og anvendelsen af klausulen om manglende overholdelse af forpligtelser i den nuværende konventions artikel 366A og fastholder, at det er nødvendigt at foretage en revision af denne artikel, så der ikke vedtages vilkårlige foranstaltninger; mener i den forbindelse, at iværksættelse af sanktioner bør være betinget af en samstemmende udtalelse fra Parlamentet for at sikre større objektivitet;
19. glæder sig over, at AVS-regeringerne med stadig større regelmæssighed indbyder Den Paritetiske Forsamling og Europa-Parlamentet til at udsende delegationer til overvågning af valg, og finder det vigtigt, at disse indbydelser accepteres;
20. kræver, at Den Paritetiske Forsamling får sit eget budget, så den kan gennemføre sin parlamentariske virksomhed, herunder overvåge valg i AVS-landene;
21. udtrykker sin tilfredshed med afholdelsen af præsidentvalget i Nigeria og opfordrer den nye regering til at give førsteprioritet til styrkelse af retsstatsprincipperne, respekt for menneskerettighederne og god offentlig forvaltning;
22. understreger, at det for at sikre, at de gennemførte udviklingsaktioner bliver vellykkede og bæredygtige, er af afgørende betydning, at det civile samfund deltager i

beslutningsprocessen og forvaltningen af samarbejdet; opfordrer til, at man støtter øget inddragelse og høring af og parallelle drøftelser med repræsentanter for det civile samfund som led i den fremtidige udvikling af Den Paritetiske Forsamlings virke;

23. opfordrer Den Europæiske Union og AVS-staterne til at styrke deres fælles holdning med henblik på at ændre WTO-reglerne og give udryddelse af fattigdommen og en bæredygtig udvikling prioritet frem for liberaliseringen af samhandelen;
24. opfordrer også forhandlingsparterne til at forsvare de i Lomé-konventionen indeholdte handelspræferencer og protokoller i WTO-regi;
25. noterer sig de bekymringer, som Forsamlingen har givet udtryk for i forbindelse med truslerne mod visse produkter såsom kakao, rom, sukker og bananer, der er af stor betydning for visse AVS-landes økonomier, og lover at tage hensyn til disse legitime bekymringer og fremme beskyttelsen af de præferenceordninger, som AVS-staterne drager fordel af i deres handelsforbindelser med Unionen;
26. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen og Rådet.

BEGRUNDELSE

Formålet med den årlige betænkning om Den Paritetiske Forsamlings virksomhed er at informere Europa-Parlamentets medlemmer om de vigtigste emner, der er blevet behandlet på de to samlinger, som Den Paritetiske Forsamling afholder hvert år, med henblik på at sikre sammenhæng mellem de holdninger, som indtages af begge fora inden for rammerne af forbindelserne AVS-EU, og mere bredt inden for rammerne af Den Europæiske Unions politik for udviklingssamarbejde.

I 1999 blev der fokuseret på genforhandlingen af Lomé-konventionen, der udløber i februar 2000. Den Paritetiske Forsamling har fulgt forhandlingerne nøje og har gennem en bred og udtømmende drøftelse om de forskellige stridsspørgsmål ydet et værdifuldt bidrag til processen. Udryddelsen af fattigdommen, som er en generelt accepteret og væsentlig målsætning i enhver samarbejdsforanstaltning, har været ledetråden i næsten alle drøftelser.

I. Den Paritetiske Forsamlings virksomhed i 1999

- De to samlinger blev afholdt i henholdsvis Strasbourg den 29. marts – 1. april 1999 og Nassau (Bahamas) den 11.-14. oktober 1999.
- Talere under de højtidelige åbningsmøder: I Strasbourg, Ries, Strasbourgs borgmester, Mogami, formand (AVS), Lord Plumb, formand (EP), og Gutiérrez, næstformand i Europa-Parlamentet. I Nassau: William C. Allen, Bahamas' skatte- og planlægningsminister, John Corrie, formand (EP), Louis Serge Clair, formand (AVS), og Hubert A. Ingraham, Commonwealth of Bahamas' premierminister.

Endvidere talte: I Strasbourg: Pinheiro, kommissær med ansvar for udvikling, George Saitoti (Kenya), formand for AVS-Rådet, og Heidemarie Wieczorek-Zeul (Tyskland), formand for Rådet for Den Europæiske Union (udvikling). I Nassau: Kirsti Lintonen (Finland), understatssekretær (samarbejde), formand for Rådet for Den Europæiske Union (udvikling), Séverin Adjovi (Benin), formand for AVS-Rådet, og Poul Nielson, ny kommissær med ansvar for udvikling og humanitær bistand.

- Følgende deltog i samlingen i Strasbourg: Olara Otunnu, FN's generalsekretærs særlige repræsentant for børn i krigsramte områder, og Aldo Ajello, EU's særlige repræsentant i området omkring De Store Søer i Afrika. Følgende deltog i samlingen i Nassau: Zacarias Da Costa, repræsentant for National Resistance Council i Timor, og Shridath Ramphal. Der blev desuden afholdt en høring om forbindelserne mellem Vestindien og EU, hvori følgende deltog: Angel Dalmau, Cubas viceminister for udenrigsanliggender, Carl Bethel, Bahamas' minister for økonomisk udvikling, og eksperterne Marshall Hall (Jamaica Producers Group Ltd), Patrick Mayers (West Indies Rum and Spirits Producers Association) og Milagros Puello (Den Dominikanske Republiks handelskammer).
- Der var delegationsbesøg i Nigeria og Cameroun (11.-18. marts) samt Etiopien og Eritrea (5.-13. november). Efter samlingen i Nassau rejste to delegationer bestående af medlemmer fra EP-siden (repræsentanter for Udvalget om Udvikling og Samarbejde) til Cuba og Haiti samt til Den Dominikanske Republik.

- Ordførerne for Arbejdsgruppen om Regionalt Samarbejde og Arbejdsgruppen om De Fremtidige Forbindelser AVS-EU foretog rejser i forbindelse med udarbejdelsen af deres respektive betænkninger: Kinnock besøgte Mozambique og Zimbabwe; Corrie besøgte Burkina Faso.
- Arbejdsgruppen om Regionalt Samarbejde og Arbejdsgruppen om Klimaændringer og Små Østater afsluttede deres arbejde, og det samme gjorde Arbejdsgruppen om Opfølgning af Fiskerispørgsmål.
- Der nedsattes to nye arbejdsgrupper om henholdsvis vedvarende energi og om embargoers konsekvenser for befolkningen i de lande, der rammes af sådanne foranstaltninger.

II. Emner behandlet af Den Paritetiske Forsamling i 1999

De vigtigste emner, der er behandlet i år, er:

- Fattigdommen. Nedbringelsen af fattigdommen var fællesnævner for alle Forsamlingens drøftelser i 1999. Hovedbetænkningen om "bekæmpelse af fattigdommen i AVS-landene og i Den Europæiske Union" indtog ligeledes en central plads, især på samlingen i Nassau, hvor den endelige beslutning vedtoges. Den Paritetiske Forsamling har tillagt FN's særkonferencer i de seneste ti år stor betydning, hvilket fremgår af, at de var emnet for den årlige betænkning i 1997. På alle disse konferencer var fattigdommen og dens udryddelse det centrale emne, da dette også er hovedmålsætningen i Den Europæiske Unions udviklingspolitik (Amsterdam-traktatens artikel 177), og således havde sat sit præg på forhandlingsdirektiverne til fornyelse af Lomé-konventionen. Hovedbetænkningen fremhævede konsekvenserne af topmøderne i Rio og København for gennemførelsen af AVS-EU-udviklingsaktionerne: støtten skulle først og fremmest være til gavn for de fattigste, og de tal, som det internationale samfund havde fastsat som mål for nedbringelsen af fattigdommen, skulle opfyldes, hvilket gjaldt for både AVS-landene og Den Europæiske Union. I beslutningen, som vedtoges enstemmigt (1 stemte hverken for eller imod), påpegede Europa-Parlamentet, at fattigdom er en krænkelse af menneskerettighederne; det udtrykte bekymring over den drastiske nedskæring i statsstøtten til udviklingen, hvilket er direkte i modstrid med målsætningen om at udrydde den ekstreme fattigdom; og det mente, at mennesket er centrum for udviklingen; det understregede vigtigheden af at afskaffe ulighederne mellem kønnene for at komme fattigdommen til livs, og fremhævede, at der er kommet nye faktorer til, som kan gøre det vanskeligere at nå målet om at nedbringe fattigdommen, som f.eks. AIDS-epidemien og flygtningene; det henstillede især, at den næste konvention specifikt skal indeholde menneskelige og bæredygtige udviklingsinstrumenter som investering i uddannelse, fremme af det regionale samarbejde, den folkelige økonomi, mikrofinansieringsinstitutter og retfærdig og solidarisk handel. På internationalt plan henstilledes det, at de fattigste AVS-landes gæld blev eftergivet, at de fattigste landes paritetiske deltagelse i de internationale finansielle og handelsmæssige institutioner blev fremmet, og at mulighederne for at fastsætte bestemmelser for spekulative kapitalbevægelser blev undersøgt; Parlamentet henstillede i denne forbindelse til Kommissionen at undersøge mulighederne for at indføre den såkaldte "Tobin-skat"; det henstillede også, at samordningen mellem de forskellige donorer blev forbedret, så udviklingsstøttens

effektivitet blev øget. Hvad angår det fremtidige samarbejde AVS-EU, henstillede Parlamentet, at AVS-landene, i overensstemmelse med de forpligtelser, der blev vedtaget i København, skulle udarbejde nationale strategier for udvikling og bekæmpelse af fattigdommen, som ville give en samlet og sammenhængende ramme for samordningen af alle de nationale indsatser og den samlede udenlandske bistand, og at Kommissionen udarbejdede et indeks, så der kunne sættes tal på den reelle indvirkning af de gennemførte aktioner til nedbringelse af fattigdommen.

- Genforhandlingen af Lomé-konventionen. Arbejdsgruppen om De Fremtidige Forbindelser AVS-EU påtog sig at foretage en hensigtsmæssig opfølgning af processen og holde Forsamlingen orienteret om relevante forhold, således at den kunne deltage aktivt i forhandlingernes gang. Ordføreren, Kinnock, blev indbudt til at deltage i enkelte forhandlingsmøder. På samlingen i Strasbourg vedtoges en beslutning, der behandlede handels- og investeringsaspekter, den politiske ramme for konfliktforebyggelse og genopbygning efter konflikter, sundhed, uddannelse og den sociale og menneskelige udvikling; Forsamlingen anmodede, for så vidt angår de handelsmæssige aspekter, om inddragelse af det civile samfund i beslutningsprocessen vedrørende de handelsmæssige spørgsmål, og insisterede på, at der blev fastsat en overgangsperiode på 10 år til revision og tilpasning af præferenceordningen til WTO-reglerne samt forlængelse af protokollerne for sukker, bananer og okse/kalvekød; i beslutningen blev der, for så vidt angår rom, opfordret til, at der blev udarbejdet en ny protokol, som skulle sikre afskaffelse af alle kvoter i 2000, forsat toldfrihed og indførelse af en ny udligningsmekanisme, som skulle udformes med henblik på at kompensere for EU's markedsliberalisering i 2003. Forsamlingen henstillede, at konfliktforebyggelse kom til at indgå som en del af den kommende aftale. Forhandlingerne brød sammen på mødet i juli 1999, men i Nassau var der i Forsamlingen en bred drøftelse om de forskellige aspekter, der havde været uenighed om (definitionen på begrebet "god regeringsførelse" og de handelsmæssige aspekter) og den vedtog en vigtig beslutning om dette emne, som ministrene fra EU's medlemsstater og AVS-staterne skulle nå til enighed om i december, nemlig fornyelsen af den nuværende Lomé-konvention og en periode med overgangsforanstaltninger (i mindst 10 år), inden de nye handelsaftaler træder i kraft; i løbet af denne periode bør EU opretholde og forbedre de nuværende ikke-gensidige aftaler. Forsamlingen støttede AVS-staternes forslag om, at forhandlingerne om de nye handelsaftaler skulle indledes i 2006 og afsluttes i 2010, idet den var af den opfattelse, at definitionen på og gennemførelsen af fremtidige handelsmuligheder, hvad enten der var tale om en frihandelsaftale eller andre varianter, ikke blot burde følge en tidsplan, der var aftalt mellem parterne, men også de i fællesskab fastsatte tærskler, som er baseret på indikatorerne for finansiel, økonomisk og menneskelig udvikling. Forsamlingen foreslog ligeledes, at "god regeringsførelse" skulle defineres som ansvarlig forvaltning af et lands ressourcer med henblik på en bæredygtig og bredt funderet udvikling, og at klausulen om manglende overholdelse af forpligtelser i den nuværende Lomé-konventions artikel 366A skulle revideret for at undgå vilkårlige foranstaltninger. I denne sammenhæng ville en samstemmende udtalelse fra Parlamentet, før der blev iværksat sanktioner, sikre størst mulig objektivitet.
- Situationen i området omkring De Store Søer. Forsamlingen vedtog på begge dette års samlinger beslutninger om situationen i området omkring De Store Søer. På samlingen i Strasbourg deltog EU's særlige udsending, Ajello, der beklagede, at det internationale samfund og De Forenede Nationer havde svigtet og overladt kriseforvaltningen til

regionale organer, der ikke havde midler til at løse konflikterne; han krævede også en international konference om sikkerheden og samarbejdet i området under De Forenede Nationers, Den Afrikanske Enhedsorganisations og hele det internationale samfunds auspicier.

- Det regionale samarbejde. Med vedtagelsen af betænkningen og den endelige beslutning fra Arbejdsgruppen om Regionalt Samarbejde bekræftede Den Paritetiske Forsamling betydningen af regionalt samarbejde og integration for AVS-landene, da man derigennem kan tage udfordringerne i forbindelse med globaliseringen op, og da dette samarbejde og denne integration er en af nøglerne til vækst. Forsamlingen bekræftede, at der ikke fandtes nogen unik model for integrationsprocessen, og anså det for nødvendigt, at AVS-EU-institutionerne blev udbygget på regionalt og subregionalt plan, hvorfor den foreslog, at Rådets og Den Paritetiske Forsamlings samlinger også blev afholdt på dette plan, så der blev sikret større deltagelse af de forskellige aktører i samarbejdet (den private sektor, det civile samfund, ngo'er). Forsamlingen foreslog også, at regionerne i de yderste randområder og de oversøiske lande og territorier i højere grad skulle inddrages i udviklingen og gennemførelsen af instrumenterne i AVS-landenes regionale samarbejde, og tilskyndede Kommissionen og Rådet til at træffe foranstaltninger, der ville gøre det muligt at etablere decentrale forbindelser mellem disse lande og regioner.
- De små østater og klimaændringer. Den Paritetiske Forsamling understregede med den beslutning, den vedtog på grundlag af arbejdsgruppens endelige betænkning, endnu en gang de små østaters ekstreme sårbarhed over for naturkatastrofer i almindelighed og over for klimaændringer i særdeleshed og den efterfølgende stigende vandstand i havene. Forsamlingen gik i sin beslutning ind for fuldstændig gennemførelse af Barbados-handlingsplanen for bæredygtig udvikling af de små østater, oprettelse af en fond til forebyggelse af katastrofer og af en *task force* inden for Kommissionen, der skulle undersøge, hvilke instrumenter i Lomé-konventionen, der kunne anvendes til at gennemføre visse af forpligtelserne i rammekonventionen om klimaændringer.
- Fiskeriet. På grundlag af den analyse, som Arbejdsgruppen om Opfølgning af Fiskerispørgsmål havde foretaget af Kommissionens forslag til forordning om de nærmere regler og betingelser for strukturforanstaltningerne for fiskeriet (KOM(1998) 728), vedtog Forsamlingen, som det altid havde været magtpåliggende at skabe sammenhæng mellem Unionens udviklingsaktioner og aktioner på andre områder, herunder navnlig mellem fiskeripolitikken og udviklingspolitikken, i år en beslutning om disse aktioners indvirkning på den bæredygtige udvikling af fiskeriet i AVS-landene, især hvad angår blandede selskaber.

Arbejdsgruppen om Opfølgning af Fiskerispørgsmål, der var blevet nedsat i september 1995, forelagde også en endelig betænkning om sin virksomhed, idet Forsamlingens formandskab havde meddelt, at arbejdsgruppens mandat var ophørt.

- Børns rettigheder og situationen for børn i de stater, der har undertegnet Lomé-konventionen, herunder børn i krigsområder. Det var et tilbagevendende emne på de to samlinger i år, og der vedtoges 4 beslutninger, hvori der bl.a. blev anmodet om, at der i den nye Lomé-konvention blev medtaget bestemmelser om børns rettigheder, og der blev krævet forbud mod børns deltagelse i væbnede konflikter. På samlingen i Strasbourg

havde Forsamlingen en yderst interessant drøftelse i nærværelse af Olara Otunnu, FN's generalsekretærs særlige udsending for børn i krigsramte områder. På samlingen i Nassau anmodede Forsamlingen Kommissionen om at igangsætte et særligt rehabiliteringsprogram for børnesoldater i Sierra Leone.

- Sydafrika og det sydlige Afrika. Straks efter forhandlingerne om samarbejds- og handelsaftalen mellem Den Europæiske Union og det sydlige Afrika, der efter intense forhandlinger endelig blev undertegnet under samlingen i Nassau, analyserede man følgerne af denne aftale under særlige drøftelser herom på de to samlinger. Det vakte tydeligvis bekymring, at aftalen kunne hæmme udviklingen af landene i regionen, og der blev stillet en række spørgsmål herom til Kommissionen og Rådet.

Forsamlingen drøftede også situationen i Angola.

- Forbindelserne Vestindien – Den Europæiske Union. Med det formål at relatere samlingerne mere til de specifikke problemer i den region, hvor samlingen afholdes, opførtes der på dagsordenen for samlingen i Nassau et punkt om behandling af samarbejdsforbindelserne med landene i Vestindien. I drøftelsen deltog repræsentanter og eksperter fra forskellige sektorer. Blandt disse skal fremhæves Angel Dalmau, Cubas viceminister for udenrigsanliggender, der meget positivt gjorde status over Cubas nuværende observatørstatus i Den Paritetiske Forsamling og under genforhandlingen af Lomé-konventionen; Dalmau var positivt indstillet over for Cubas tiltrædelse af Lomé-konventionen på et senere tidspunkt under forudsætning af, at Den Europæiske Union ikke skærpede betingelserne.
- WTO og basisprodukter. Da indledningen af WTO-forhandlingsrunden er nært forestående, har Forsamlingen drøftet sin strategi under millenniumrunden, idet den krævede en samlet holdning med henblik på at få anerkendt udviklingslandenes præferenceordninger som udviklingsfremmende instrumenter og accept af det legitime i bestemmelserne vedrørende sundhed, miljø, samfund og menneskerettigheder, som ofte betragtes som forhindringer for verdenshandelen; den interregionale liberalisering mellem EU og udviklingslandene bør ikke bringe disses udviklingsindsats i fare. Forsamlingen har fremhævet behovet for at give de små stater særbehandling på grund af deres sårbarhed.

Basisprodukter. Situationen for bananer, rom og sukker - de forskellige eksportvarer fra AVS-lande, der er beskyttet af præferencehandelsaftaler - blev sædvanen tro behandlet i de forskellige taler og vedtagne beslutninger. Man insisterede på, at det var absolut nødvendigt at reagere på og tilgodese AVS-bananproducenternes bekymring og behov over for WTO-panelet; repræsentanten fra St. Lucia opfordrede Den Europæiske Union til ikke at give efter over for presset fra USA. Forsamlingen anmodede, for så vidt angår rom, om, at der blev truffet foranstaltninger til at sikre adgang for AVS-rom til EU-markedet, ved at kræve forlængelse af præferenceordningerne ud over 2000 samt nøje overholdelse af de fællesskabsregler, der fastsætter den kommercielle anvendelse af produkter med betegnelsen "rom". Forsamlingen anmodede, for så vidt angår sukker, om, at bevare præferencehandelsaftalen under hensyntagen til den rationaliseringsindsats, som AVS-landene har gjort, og for at sikre, at de priser, der tilbydes for AVS-sukker, bidrager til AVS-industriernes levedygtighed.

- Situationen i bestemte områder. Forsamlingen drøftede indgående særligt problematiske konflikter og politiske situationer i bestemte lande og regioner. Forsamlingen beklagede især de genopblussede uroligheder i Etiopien og Eritrea og gav navnlig i Strasbourg udtryk for sin forfærdelse over de grusomheder, der foregik under krigen i Sierra Leone og den krig, der på daværende tidspunkt fandt sted i Kosovo. På samlingen i Nassau, som fandt sted efter, at situationen i Timor var forværret, og en international styrke var blevet indsat, havde Forsamlingen en drøftelse med deltagelse af Zacarias Da Costa fra National Resistance Council i Timor; i den vedtagne beslutning om Timor anmodede Forsamlingen om anerkendelse af staten Østtimor, og at man tog de første skridt hen imod Østtimors tiltrædelse af Lomé-konventionen. Der var også drøftelser om Angola, Somalia, Haiti, Salomonøerne, Papua Ny Guinea, Guinea-Bissau, Congo-Brazzaville, Sudan og Nigeria.
- Beslutninger. Der vedtoges 24 beslutninger i Strasbourg og 19 i Nassau. Ud over de tidligere nævnte beslutninger vedtog Forsamlingen beslutninger om følgende spørgsmål: indvandrerpolitik, naturkatastrofer, turisme, forskning og videnskab, herunder informationsteknologi, samarbejde og deltagelse i valgprocesser, det civile samfunds deltagelse i udviklingsprocessen, den kulturelle dimension i udviklingssamarbejdet samt de små og mellemstore virksomheders betydning for den bæredygtige udvikling i AVS-landene.

Forsamlingen vedtog enstemmigt en beslutning, hvori den hyldede Dr. Nyerere, der afgik ved døden netop i den uge, hvor samlingen i Nassau fandt sted.

Til forskel fra sidste år vedtog Forsamlingen ikke nogen beslutning om Sudan, hvori den fordømte situationen i landet. På begge samlinger forkastede AVS-parten ved hemmelig og særskilt afstemning de beslutninger, som fremsattes af den europæiske part; den beslutning, som AVS-parten fremsatte i Nassau, forkastedes ved særskilt afstemning af den europæiske part.

Hvad angår Nigeria, der også er et problemfyldt land, vedtog Forsamlingen i Strasbourg efter præsidentvalget i Nigeria den 27. februar 1999, der blev vundet af general Obasanjo, tidligere statsoverhoved, en beslutning, hvori den i overensstemmelse med den tidligere beslutning, der blev vedtaget i Bruxelles, og til forskel fra den fordømmende beslutning, der blev vedtaget i Port Louis, opfordrede den nye regering til at give højeste prioritet til udviklingen af en demokratisk kultur (stærkelse af retsstatsprincipperne, respekt for menneskerettighederne og god regeringsførelse), og opfordrede Rådet for Den Europæiske Union til at foretage en revision af dens fælles holdning om Nigeria på baggrund af den positive udvikling.

III. Menneskerettigheder

Menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincipperne er som bekendt en af hjørnestenene i Lomé-konventionen. Denne opfattelse gav anledning til, at der i Den Paritetiske Forsamling blev udpeget næstformænd, som fik den særlige opgave nøje at følge menneskerettighedsspørgsmål og iværksætte konkrete aktioner, hvis menneskerettighederne blev krænket. Under Europa-Parlamentets fjerde valgperiode var Josep Pons næstformand for

menneskerettigheder på europæisk side, og på AVS-siden var det Diallo, formand for parlamentet i Mali. Fra starten af femte valgperiode blev posten på den europæiske side overtaget af Mauro.

Forretningsordenen foreskriver, at der kan forelægges enkeltstående tilfælde af menneskerettighedskrænkelser for Den Paritetiske Forsamling. Næstformændene har i de seneste år gjort AVS-formandskabet opmærksom på en række sager og har - når formandskabet anså det for hensigtsmæssigt - anmodet de ansvarlige myndigheder om oplysninger herom.

For 1999 skal følgende sager nævnes:

- De to medformænd fremsendte på AVS-formandskabets anmodning en skrivelse til Bahamas' premierminister for at anmode om lempelse af dødsstraffen for to borgere, der skulle henrettes to uger efter Den Paritetiske Forsamlings møde i Nassau.
- Sagen om kidnapningen af Angelina Acheng Atyams datter blev forelagt formandskabet og Forsamlingen; fru Atyam blev herefter indbudt til at deltage i en omfattende høring om børnesoldater.
- Pons forelagde sagen om de to journalister, som på ulovlig vis var blevet arresteret og tortureret i Zimbabwe. Rådet fulgte ligeledes sagen.

IV. Generelle betragtninger, arbejdsmetoder og forretningsordenen

- Formandskab. Ordføreren har den ære at være blevet valgt til formand for Den Paritetiske Forsamling på europæisk side fra starten af Europa-Parlamentets femte valgperiode. Tilsvarende blev Louis Serge Clair de Mauricio på mødet i Nassau valgt til formand på AVS-siden og overtog således Mogamis post. I Nassau vedtog Forsamlingen enstemmigt og i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 29 at tildele Lord Plumb titlen æresformand for Den Paritetiske Forsamling som udtryk for anerkendelse af hans enestående indsats i Forsamlingen, der i løbet af hans mandat for alvor fik fodfæste og opnåede en central placering i AVS-EU-strukturen.
- Ændring af forretningsordenen. På baggrund af Chanteries og Weldegiorgis' betænkning om forretningsordenen vedtog Forsamlingen den 1. april en ny tekst til forretningsordenen, hvori der var ændringer vedrørende fastsættelse af dagsordenen og kategorierne af temaer, der skal behandles (art. 7); Forsamlingens beslutninger (art. 17), hvor beslutningsforslag ikke må overstige 2 sider; mundtlige forespørgsler (art. 20), som kan stilles af hvert enkelt medlem af Forsamlingen; og undersøgelsesrejser (art. 25). Anvendelsen af den nye forretningsorden på samlingen i Nassau var en succes, især hvad angår spørgetiden, der er blevet mere fleksibel, og hvor formanden under behandlingen af sager af særlig interesse gjorde plads for korte indlæg fra andre medlemmer end dem, der oprindeligt havde stillet spørgsmålene;
- På samlingen i Strasbourg blev der stillet 35 spørgsmål til Kommissionen, 22 til Rådet for Den Europæiske Union og 1 til AVS-Rådet. På samlingen i Nassau blev der stillet 20 spørgsmål til Kommissionen, 16 til Rådet for Den Europæiske Union og 2 til AVS-

Rådet. Navnlig på samlingen i Strasbourg kom AVS-repræsentanterne med mange spørgsmål, hvilket er en udvikling, der bør stimuleres.

- Ændringen af forretningsordenen i 1997 for at få begrænset antallet af temaer, der kan fremsættes beslutningsforslag om, har ligeledes bidraget til lette det tekniske arbejde med at samle og oversætte disse, hvilket var blevet en meget vanskelig opgave.
- Decentralisering. Ordføreren, der er formand for Den Paritetiske Forsamling, mener, at den overgang til regionale strukturer, der i stigende grad finder sted, bør afspejles i Den Paritetiske Forsamlings struktur med indførelsen af regionale paritetiske forsamlinger, som dækker de 6 regioner i konventionen, dvs. Vestindien, Stillehavsøerne og fire afrikanske regioner. De regionale forsamlinger skal forelægge betænkninger for og fremkomme med henstillinger på Forsamlingens plenarmøde, der finder sted to gange om året. Dette koncept bør behandles inden for rammerne af den ny konvention.

V. Andre begivenheder som led i partnerskabet AVS-EU

- Som nævnt var 1999 først og fremmest præget af genforhandlingen af Lomé-konventionen og i særdeleshed af AVS-EU-forhandlingskonferencerne på ministerplan i Dakar (den 8.-9. februar) og Bruxelles (den 29. juli og den 7.-8. december), hvor parterne mødtes for at undersøge det politiske grundlag nærmere og afdække kompromismulighederne til bunds. I Dakar gennemgik man udviklingen i de fire forhandlingsgrupper (om væsentlige faktorer og klausulen om manglende overholdelse af forpligtelser, den private sektor, investering og andre udviklingsstrategier, økonomisk og handelsmæssigt samarbejde og finansielt samarbejde). I juli i Bruxelles nåede forhandlerne et skridt videre med udarbejdelsen af et udkast til den fremtidige aftale, som der var principiel enighed om på Dakar-konferencen. Det viste sig imidlertid ikke muligt at nå til enighed om tre væsentlige spørgsmål, nemlig definitionen på begrebet god offentlig forvaltning, handelsforhandlinger og fremtiden for Stabex og Sysmin. På det tredje møde på ministerplan den 7.-8. december var der almindelig enighed om de fleste uløste spørgsmål, og de to parter var overbevist om, at de ville kunne indgå en ny partnerskabsaftale inden Lomé-konventionens udløb i februar 2000.
- Andet topmøde mellem AVS-stats- og regeringscheferne i Santo Domingo (den 25.-26. november 1999). Det første topmøde af denne type fandt sted i november 1997 i Libreville (Gabon). Formålet hermed var at træffe endelig afgørelse om AVS-staternes holdning til forhandlingerne om midtvejsfornyelsen af Lomé IV-konventionen. AVS-staterne var af den opfattelse, at denne form for møde – der på en vis måde afspejler møderne i Det Europæiske Råd – var værdifulde, og de arrangerede derfor et tilsvarende andet topmøde.

Det umiddelbare resultat af topmødet, Santo Domingo-erklæringen "På vej mod det tredje årtusinde", indeholder de politiske retningslinjer, stats- og regeringscheferne har udarbejdet, med henblik på at bidrage til fred og sikkerhed, arbejde for en bæredygtig udvikling, stille mod et fornyet AVS-EU-samarbejde, tilskynde til internt samarbejde mellem AVS-landene, fremme et målrettet samarbejde med regionale organisationer i tredjelande og tilpasse AVS-institutionerne til udviklingen. Handlingsplanen i erklæringen giver AVS-landenes handelsministre mandat til at gøre en indsats for, at

udvikling tildeles en central plads i alle fremtidige WTO-forhandlinger, og at gennemførelsen af de eksisterende aftaler prioriteres højt sammen med de forpligtelser, der er indgået over for udviklingslandene, og navnlig de ugunstigt stillede lande og de små østater. Erklæringen fokuserer på to ting:

- ◆ WTO-forhandlinger. WTO skal klart og utvetydigt på ny bekræfte princippet om særlig og differentieret behandling af udviklingslandene som et grundlæggende element i den multilaterale handelsordning. Disse landes problemer kædet sammen med gennemførelsen af de eksisterende aftaler skal have førsteprioritet.
- ◆ Fornyelsen af AVS-EU-konventionen. I erklæringen opfordres EU til i WTO-regi at opretholde sin nuværende ikke-gensidige præferenceordning gennem sikring af hensigtsmæssige fritagelser.

Holdningen i AVS-erklæringen er endvidere, at Verdensbankens og IMF's seneste initiativer med henblik på at lette de fattige landes gældssituation ikke er vidtrækkende nok, og det fastslås, at der i forbindelse med humanitær indgriben under konflikter bør tages behørigt hensyn til staternes uafhængighed, og at en sådan indgriben skal ske i FN-regi.